

UOT 811.133.1.

Aygün Məqami
Azərbaycan Dillər Universiteti
magamiaygun@gmail.com

FRANSIZ DİLİNDƏ ÇOXMƏNALI SÖZLƏRİN TARİXİ VƏ NƏZƏRİ TƏHLİLİ

Açar sözlər: polisemiya, neosemiya, antanaklaz, marjinal.

Key words: polysemy, neosemia, antanaclease, marginal.

Ключевые слова: полисемия, неосемия, антанаклаз, маргинальный.

Hər yeni söz və ya məna əvvəlcə nitqdə forma alaraq ayrı bir fərd tərəfindən yaradılır. Etimoloji mənşəyi yunan dilindən gələn polisemiya termini üç açıq hissədən ibarətdir: yəni prefiks *poli* – “cox”, əsas kimi tərcümə edilə bilən *sema* “işarə və ya məna” və şəkilçi – *ia* isə “keyfiyyət” olaraq təyin olunur. Bir məfhumun müxtəlif məna çalarlığını ifadə edən sözlərə çoxmənalı sözlər deyilir.

Müasir dünya dilçiliyində, polisemiyanın öyrənilməsinə, onun nitq və dildə rolunun tədqiq edilməsinə dilçilər tərəfindən get-gedə daha çox diqqət ayrılmağa başlanmışdır. Bunlara misal olaraq R.A.Budaqov, V.V.Vinoqradov, V.Q.Qak, A.Damesteter, M.V.Nikitin, Q.Pol, M.M.Pokrovskiy, P.Kadyu və B.Heybert, M.Breal və s. kimi tanınmış linqvistləri misal göstərmək olar.

Fransız dilində polisemiya ilə omonimi qarışdırmaq olmaz. İki omonim söz eyni formaya malik olsalar da (fonetik və ya qrafik cəhətdən), lakin tamamilə fərqli sözlərdir, yəni eyni etimologiyaya malik olmurlar. Lüğətlərdə də iki ayrı mənaya rast gəlinir. Polisemiya və omonimiya qeyri-müəyyənliyin xüsusi hallarıdır.

Çoxmənalı bir sözün fərqli mənalarda işlənməsi yeni bir nitq üsulu, antanaklaz prosesidir. Eyni zamanda, neosemiya da bir söz üçün yeni bir məna yaratmaq mexanizmidir, həmçinin sözlərin polisemiyasını artırır.

Polisemiya, lüğətdə deyildiyi kimi “bir neçə məna ifadə edən bir sözün xassəsi” kimi tərif edilirsə, bu “xassənin” nədən ibarət olduğunu düşünmək olar [22, s.778].

Nəhayət, polisemiyanın mahiyyəti nədir? Məna anlayışı haqqında deyilən mülahizələri nəzərə alaraq, özümüzdən “bir neçə mənaya” sahib olmağın bu “xüsusiyyətinin” nəticələrinin nədən ibarət olduğunu soruşuruq. Bir ləkəmin çoxmənalı olduğunu söyləmək açıq şəkildə onun məna genişlənməsinin

çox olması deməkdir; Yəni, termin yalnız bir deyil, bir neçə mənə paylanmasına malikdir. Bəs bu çox paylama nə deməkdir? Yəni, termin yalnız bir deyil, bir neçə paylanmaya malikdir. Polisemiya, dilin bəzi işarələrinin bir neçə mənə ifadə etdiyi xüsusiyyətdir: məsələn, “skripka” bir musiqi alətidir, bu alətdə həmçinin bir həbsxanada da ifa etmək olur. Monosemik vahidlər polisemik vahidlərə qarşı çıxır (ən çox elmi terminlər). Gündəlik dilimizdə istifadə üçün götürülmüş müəyyən sözlər, bir çox elmi termin, müəyyən polisemiya hadisələri yarada bilər: əgər kimyaçı üçün *Cu* simvolu dəqiq bir obyekt təyin edərsə, ümumiyyətlə dil üçün *mis* müəyyən bir metalı ifadə edir, bundan əlavə bir evin bütün mətbəx alətləri və ya bəzək əşyalarını, bir kitabın təsviri üçün *mis* həkk olunmuş lövhələri, bir orkestrin piriç nəfəs alətləri dəstini təsvir edir (tropların polisemiya böyük rol oynadığını unutmayaq).

Fransız dilində də çoxmənalı sözlərin koqnitiv təhlili və tədqiqi bir neçə cəhətdən zərurət doğurduğu üçün dilin lüğət tərkibinin bütövlükdə xarakteristikasını vermək baxımından polisemiyanın tədqiqi son dərəcə əhəmiyyətlidir.

Müasir dövrdə fransız dilçiliyində çoxmənalı sözlərin tədqiq edilməsində həll olunmamış məsələlər hələ də qalmaqdadır. Polisemiyanın bu və ya digər cəhətləri lazımi səviyyədə işıqlandırılmamış, araşdırmalar nəticəsində elmə aydın olmayan, dilçilik üçün maraqlı çox şeylərə rast gəlmək olur. Buna görə də müasir fransız dilçiliyinin qarşısında xeyli vacib məsələlərin durduğunu düşünürük.

İlk öncə fransız dilində çoxmənalı sözlər dəqiqləşdirilməlidir. Çünki terminoloji qarışıqlıq elmin ləng inkişafına səbəb olan amillərdəndir. Tədqiqat zamanı bütün bu kimi problemlərin həllini araşdırmağa çalışacağıq. Çoxmənalı sözlərin nəzəriyyəsinin yaradılması bu sahədə təxirəsalınmaz vəzifədir. Bunun üçün çoxmənalı sözləri diqqətlə araşdırmaq, hər bir ünsürü linqvistik təhlilə cəlb edib elmi nəticələrin ümumiləşməsinə nail olmalıyıq.

Sözlərin “yeni bir mənə qazanmaq” qabiliyyətini xarakterizə edən çoxsaylı terminini ilk dəfə fransız dilçisi M. Breal tətbiq etmişdir – “İndiyə qədər sözlərin bu qədər mənə altında özünü təqdim edən fakültəyə heç bir ad verilməyib. Buna polisemiya deyə bilərik”. O vaxtdan bəri, çoxmənalılığın bir və eyni dil forması üçün fərqli, lakin əlaqəli mənələrin birləşməsinə uyğun olduğu qəbul edilmişdir [16, s.220].

P. Kadyu və B. Heybert “eyni söz üçün fərqli mənələrin mövcudluğu, ancaq bu və ya digər şəkildə əlaqəli olaraq qəbul edilən mənə sayı üç” olduğu zaman polisemiya danışırlar. Onlar idrak anlayışı vacibliyini qeyd edirlər [18, s.107-123].

Eyni söz həqiqətən fərqli mənələr kəsb edə bilər, bunlar arasında eyni dil birliyinin üzvləri üçün artıq əlaqə güclü deyil. Bu, xüsusən, *grève* isimi

ilə bağlıdır - dilçilərin çox imtiyazlı bir nümunəsi olan bu iki mənəli “*su sahili*” və “*işin dayanması, tətill*” sözü bu gün aralarında heç bir əlaqəsi olmayan iki fərqli semantik vahid kimi başa düşülür, baxmayaraq ki, etimoloji cəhətdən əlaqələndirilir. Bir dil vahidinin polisemik olması üçün danışan və dinləyici sözlərin arasındakı əlaqədən xəbərdar olmalıdırlar.

G.Kleyberə istinad etsək, fikrimizcə, polisemiyanın xüsusilə yaxşı ifadə olunduğu iki şərti vurğulaya bilərik: “bir vahid forma ilə bağlı çoxlu mənalar, tamamilə aramsız görünməyən, amma bu və ya digər münasibətlərlə birləşən mənalar”. Bu iki müəyyən şərt, mənaların çoxluğu və bu mənalar arasındakı əlaqə, polisemiyanı, onu tamamlayan iki şərtdən ayırmaqla, spesifikliyini açıq şəkildə vurğulayır. Bu anlayış əslində ikiqat bir ziddiyyət sisteminin bir hissəsidir: 1) polisemiya ilə omonimiya arasındakı ziddiyyət, dilin iki vahidi arasındakı fonetik və ya qrafik kimliyə uyğun, üstəlik eyni mənaya sahib olmaları və bir dil formasını vahid bir mənə ilə əlaqələndirən fenomenə uyğun olan polisemiya və monosemiya arasındakı ziddiyyətə rast gəlinir [13, s.220].

Bir tərəfdən, bu eyni sözün mənalar məcmusunun qeyri-ixtiyari xarakteri olub polisemiyanı omonimdən ayırmağa imkan verir. Digər tərəfdən isə, tək bir formanın bir neçə duyğu ilə əlaqəli olması onu monosemiyadan fərqləndirməyə imkan verir (ehtimal ki, kontekstual modulyasiya ilə). Polisemiyanı müəyyənləşdirmək nisbətən çətin bir fenomen olaraq qalır.

B.Viktori və C.Fuşun vurğuladıqları kimi, “Polisemiya, bir çox digər dil terminləri kimi, çox asanlıqla intuitiv şəkildə başa düşülən, lakin ciddi tərifi çox istəksiz olduğu bir anlayışdır”. Beləliklə, polisemiya ətrafında mübahisələr, aralarındakı münasibətlərin xarakteristikası mənə anlayışı ilə əlaqədardır. Zaman keçdikcə polisemiya tədricən təbii dillərdə qaçılmaz bir fenomen kimi özünü göstərməkdə davam edir [11, s.211-215].

Beləliklə, dildə qəza və marjinal (az rast gəlinən) fenomen kimi deyil, daha çox təbii dillərin semantikasını təşkil edən bir fenomen kimi düşünülməli polisemiyanın qanunauyğunluqlarını artıq tanımaq lazımdır. “Polisemiya təməlli bir həqiqətdir – bütün təbii dillərdə çox geniş yayılmış və vacib bir xüsusiyyətdir [21, s.156-157].

Qeyd etdiyimiz kimi, polisemiya ilə bağlı bir çox məsələ var və fenomenin tərifinin özü mübahisələrə açıqdır. Biz tədqiqat apararkən bunun üzərində dayanmağı seçdik: 1) leksik polisemiya və polisemlərin mənasının təmsil olunması və 2) vahidlərin birləşməsindən yaranan mürəkkəb ifadələrin mənasının ən azı birinin çox mənəli olmasıdır. Biz əsasən bu məqalədə *battre*, *courir* kimi feilləri və *le souris* isimini müzakirə edəcəyik. Təhlil edəcəyimiz vahidlər yüksək dərəcədə polisemiya səbəbi ilə seçilmişdir. Bir vahidin çoxmənəlilikini birinci və ikinci mənə baxımından təsvir etmək dilçilikdə geniş

yayılmış bir prosesdir. Bu həmçinin çoxmənalı sözlərin semantik mənasını köçürmək üçün dil lügətlərində ümumiyyətlə seçilən metoddur. Bu həm də obyektivizmin semantik nəzəriyyələrinin üstünlük təşkil etdiyi təsviri üsuludur. İstinad edilən dil işarəsi xüsusiyyətinin nəticəsi olaraq sözün məna çoxluğu, onun malik olduğu polisemlərlə əlaqələndirilir. Onlardan biri əsas digərləri isə bu ilk mənadan irəli gələn mənalar kimi nəzərdən keçirilmişdir.

Məna potensialı anlayışını göstərmək üçün, biz *battre* felinin semantik təhlilinə bu ifadələrin tərkibində nəzər salaıq. *La pluie bat les vitres, les cheveux battent sa figure, battre un ennemi.* (Yağış pəncərələri, saçlar üzünü döyür, düşməni məğlub etmək, ona zərbə endirmək). Bu ifadələrdə hər zaman vurulan zərbələrdən söhbət gedir. Lakin təkrarlanmış vurmaq fikri ilkin semantik potensiala əlavə olundu və bir düşməni məğlub etmək ifadəsində, təkrarlanan bir şəkildə verilən zərbələrə əlavə olaraq hədəflənmiş məna, burada məhv sözüdür. *Battre un enfant, un tapis, le blé,* və s. bir uşağı, xalçanı, buğdanı döymək kimi ifadələrə xas olan semantik mənalar, və müxtəlif elementlərlə zənginləşdirdiyimiz “zərbələr vurmaq” ifadəsi ilə dəyişdirəcəyimiz fikir ətrafında düşünsək görərik ki, bu nümunələrdə birbaşa obyekt (yumruqlar, çubuq və s.) *battre* felinin şifahi hərəkətini göstərir. Yəni bir xalçanı, buğdanı hər hansı bir cisimlə (yumruqlar, çubuq, və s.) vuraraq döyürsən.

Döymək semantikasının birliyini və qırılmasını qorumaq üçün, bu son istifadə ilə hesablaşa bilməsi üçün bir məna özəyi təsəvvür etmək lazımdır. Əks təqdirdə, *battre* feilinin bir-birinə aid olmayan bir neçə fərqli mənası olan bir omonim kimi analiz edilməsi ilə sona çatacaqdı. O zaman bu xüsusiyyətlərdən belə qənaətə gəlinir ki, söz daxil edildiyi ifadələrə görə fərqli mənalar ala bilir və eyni zamanda öz-özünə bağlı olduğu obyektlər sinfini də öz-özünə meydana gətirir.

M.Breal 1897-ci ildə verdiyi ən “orijinal” tərifində bu fenomeni ən sadə və ən uyğun şəkildə izah edir: Yeni məna, nə olursa olsun, ilkin mənaya son qoymur. Əvvəlki məna ilə hər ikisi yan-yana işlənir. Eyni termin müvafiq olaraq məcazi, məhdud, geniş, mücərrəd və ya konkret mənada alternativ olaraq istifadə edilə bilər. Sözə yeni bir məna verildiyi üçün çoxalır və forma bənzərliyi olsada, dəyəri fərqli olan yeni nümunələr meydana gəlir. Bu çoxalma fenomeninə biz polisemiya deyəcəyik [16, s.154-155].

Bu sitatda biz artıq çərçivələri və spesifikliyi olan iki polisemiyanın iki quruluşunun təqdim edildiyini müşahidə edirik: Bu işdə biz həm “şərti” (semantik, ənənəvi) polisemiya, həm də V. Biyanşi və başqalarının da əsaslandığı praqmatik, kontekstual polisemiyanı görürük [12, s.55].

Buna görə də polisemiya fikrindən linqvistik bir “boşluq” kimi ehtiyatlanırıq, çünki bu tədqiqatdan da görəcəyimiz kimi, bu dil fenomeni – iki əsas formada – az rast gəlinəndən daha çox “hər yerdə mövcuddur” [17, s.12-23].

B.Viktori və C.Fuşun qeyd etdikləri kimi, polisemiya “kütləvi bir xarakter”, “dildə əsas” olaraq təqdim olunur: Bu istisna deyil, qaydanı təmsil edir [11, s.3]. Bu fikir eyni zamanda J.Pikoş tərəfindən də qeyd olunub [14, s.143].

Bununla belə biz bu praqmatik polisemiyanın daha sabit bir quruluşa sahib olduğunu və “sadə kontekstual dəyişikliklərdən” ayrılmalı olduğunu göstərmək istəyirik. Buna görə də çoxmənalı söz, əlaqələndirildiyi referentdən asılı olaraq müəyyən bir kontekstlə əlaqələndirilir. Belə bir tətbiq etmə bir sözün mənalarının təkamülünü diaxronik şəkildə izləyən və bir mənadan digərinə necə keçə bildiyini göstərən ilk semantika nəzəriyyəçilərindən A.Damesteter, M.Brealdan başlayır.

Hələ XX əsrdə J.Pikoş, R.Martin, G.Kleyber (prototip semantikasının genişləndirilmiş versiyası) və digərləri, leksik polisemiyanın belə bir qurma prinsipinə əsaslanıblar. Müxtəlif mülahizələrə görə birinci mənə ümumiyyətlə sözügedən leksik ifadənin ən konkret mənası hesab edilir, yəni referentin referans xüsusiyyətləri ilə ən asanlıqla təsvir olunmuş mənasını qəbul etdiyini göstərir.

Məsələn, çoxmənalı *courir* feili (insandan və ya bəzi heyvanlardan danışarkən) “yerdə dayaq götürərkən ayaqların və ya pəncələrin ardıcıl və sürətlənmiş hərəkəti ilə sürətlə hərəkət etmək” deməkdir, burada daha konkret bir mənadan söhbət gedir, zaman haqqında danışarkən isə “davamlı olaraq baş vermək” mənasını verir. [14, 143 p.].

Lakin, daha sonra görəcəyimiz kimi, görünən odur ki, dil bəndinin ilkin mənasını qətiliklə müəyyənləşdirməyə imkan verəcək tək bir rəsmi məyar üzərində bir fikir birliyinə gəlmək çətinidir. Bəzi dilçilər sözün ən konkret və ya etimoloji mənasını, digərləri isə nitqdə ən çox ifadə olunan mənasını, hətta prototip mənasını seçdiyini bildikləri üçün, hər biri öz intuisiyasına inanır. Bir ifadənin əsas mənasını təyin etdikdən sonra, digər mənaların bununla necə əlaqəli olduğunu müəyyənləşdirmək lazımdır. Ümumiyyətlə, sözlər ilk mənadan müxtəlif semantik genişlənməyə və ya azalmaya imkan verən törəmə məcaz növləri (metafora, metonimiya) nəticəsində analiz edilir. İlk və ikinci mənaların hər biri daha sonra istinad və təsvir xüsusiyyətləri ilə təsvir olunur. Məsələn: *le souris* – siçan ismi. Leksikoqrafik mənbələrdə siçanın nisbətən intuitiv və bitkin olmayan bir təhlili bu sözün ilkin mənasını və əldə edilən mənalar baxımından semantik mənaları təsvir etməyə kömək edəcəkdir. Leksikoqraflar siçanların əsas mənasını belə qeyd etmişlər: “ümumi növləri 8 ilə 10 sm. arasında olan, boz palto, uzun quyruq, böyük

biğ, sivri ağız və kiçik bir gəmirici məməli, uyğunlaşma və çoxalma fakültələrində görə yaşayış yerlərində saysız ziyanlara səbəb olur və s.”. Obyektiv çərçivədə digər mənalara, bu ilk mənadən müxtəlif törəmə məcazlar ilə əldə edilir. Metafora kimi çox vaxt gənc qız və ya gənc qadını öz davranışına, tempinə, kiçik ölçüsünə və s. görə bu heyvana bənzədirlər.

Siçan adı, forma və rənginə, gəmirici olmasına məxsus xüsusiyyətlərindən birinə bənzədilməsinə görə, süni zəka ilə təchiz olunmuş və müəyyən bir mühiti (avtomatik siçan) tanıya bilən kiçik bir elektrik və ya elektron robotu da göstərə bilər. Bir şnurda kompüterə aid olan, bir boşluqda sərbəst üzən və palpasiya zamanı barmaqların altından sızan kiçik bir cihazı və ya qığırdaq parçası olan (oynaq siçanı) qoyun ayağının sonunda yerləşən ətli əzələ və s. kimi semantik mənalara malikdir.

Göründüyü kimi, həqiqətən də alınmış kimi qəbul edilən bəzi mənalara ilk olaraq verilən məna ilə çətinliklə bağlamaq olmur. Bir çoxmənalı sözün əsas mənasını bildikdən sonra, onun digər mənalarının necə əldə olunduğunu müəyyənləşdirmək ortaya çıxan ən böyük çətinliklərdən biridir. Məhz buna görə bəhs olunan sözün bütün mənalarını izah etməyə imkan verəcək sistematik və ümumi məna çıxarma qaydalarını kifayət qədər dəqiq tapmaq lazımdır.

Araşdırmamıza əsasən bir daha qeyd etmək lazımdır ki, fransız dilində məcazi köçürmə sayəsində mənalarını inkişaf etdirən çox sayda leksem var. Çünki hər bir dilin lüğətindəki boşluqları natiqlər doldurmağa çalışır. Danışıda hətta dildə olmayan yeni mənalara meydana çıxır. Onların fərqli xüsusiyyəti üslub işarəsidir. Bu münasibət bir söz vəziyyətinin dəyişdirilməsi səviyyəsində özünü göstərir. Bir söz yalnız natiqlər tərəfindən onun fərqli mənaları anlanılmağa başlandıqda və izahlı lüğətlərə salındıqdan sonra çoxmənalı söz kimi qəbul olunur. Danışıqdan dilə keçid anı çox incədir. Bütün lüğətlər eyni vaxtda müəyyən bir söz və ya məna yazmır [6, s.196].

Konstruktivist məna nəzəriyyələrinin tərəfdarlarına gəldikdə isə onlar, hər ifadənin – çoxmənalı olsun ya olmasın, müxtəlif kontekstli mexanizmlərin hərəkətindən sonra ixtisaslaşan və zənginləşdirilən məna və ya məna aldığı əsas və ya semantik gücünə (az və ya çox mücərrəd işarələrlə təsvir olunur) inanırlar. Fikir ondan ibarətdir ki, dilin hər ifadəsi ilə əlaqəli mənanın özəyi, özünə bənzərsiz və özünəməxsusdur, məsələn, sözün müxtəlif mənaları, o cümlədən ilkin mənası obyektivizm nəzəriyyələrində düşünülmüşdür. Bir sözün semantik potensialını təyin etmək üçün konstruktivistlər hər hansı bir baxışdan tamamilə uzaqlaşmaq istəyirlər. Bunu etmək üçün obyektivistlər tərəfindən qəbul edilmiş semasioloji yanaşmanın tərsinə davam edirlər. Nəhayət, konstruktivist təhlillər bir polisemiyanın bənzərsizliyini və özünəməxsusluğunu vurğulayır.

O zaman məqalənin sonunda belə nəticəyə gəlinir ki, çoxmənalı sözlərin tədqiqi polemikaya açıq bir mövzudur və bu xüsusiyyətlər belə izah olunur ki, söz daxil edildiyi ifadələrə görə fərqli mənalarda işlənə bilər və eyni zamanda bağlı olduğu obyektlər sinfini də öz-özünə meydana gətirə bilər. Müşahidələrə görə, bir sözün yeni mənasını yaradan bir şəxsin təşəbbüsü, sosial potensiala uyğundursa, bu məna cəmiyyət tərəfindən qəbul edilir və dildə möhkəmlənir. Beləliklə, semantik törəmə bir insanın düşünmə qabiliyyətini əks etdirir. Nəticədə yeni bir söz və ya məna adı hala gəlir və lüğətlərdə sabitləşir.

İstifadə olunmuş ədəbiyyat

1. Аскольдов, С.А. Концепт и слово. Антология. – М.: Academia, – 1997. – 273-379 с.
2. Будагов, Р.А. Слово и его значение. – М.: Добросвет-2000, 2003. – 64 с.
3. Будагов, Р.А. Введение в науку о языке. – Л.: Изд-во ЛГУ, – 1958. – 158 с.
4. Балли, Ш. Общая лингвистика и вопросы французского языка. – М.: Изд-во иностранной лит., – 1955.
5. Балли, Ш. Французская стилистика. – М.: Высшая школа, – 1974. – 394 с.
6. Виноградов, В.В. Стилистические средства словообразования // Стилистические исследования. – М.: Наука, – 1972. – 244 с.
7. Гак, В.Г. О современной французской неологии // Новые слова и словари новых слов. – Л.: Наука. Лен. отдел., – 1978. – 37-54 с.
8. Зализняк, А. А. Феномен многозначности и способы его описания. Вопросы языкознания. – М.: Наука, – 2004. – с. 20-45.
9. Никитин, М. В. Основы лингвистической теории значения. – М.: Высшая школа, – 1988. – 168 с.
10. Покровский, М. М. Избранные работы по языкознанию. – М.: Изд-во АН СССР, – 1959. – 382 с.
11. Victorri, B. et Fuchs C., *La polysémie, Construction dynamique du sens*, Hermès, – 1996. – 220 p.
12. Bianchi V. *Antisymmetry and the Leftness Condition: leftness as anti-command*. Studia Linguistica, – 2001. – 55.1
13. Kleiber, G. Problèmes de sémantique: La polysémie en question Presses Universitaires Du Septentrion, – 1999. – 220 p.
14. Picoche, J. Structures sémantiques du lexique français. – Paris: Nathan, 1vol., – 143 p.
15. Martin, R. Essai d'une typologie des définitions verbales dans le dictionnaire de langue // Travaux de linguistique et de littérature. XV. Strasbourg, – 1977. – 361 p.
16. Bréal, M. Essai de sémantique.. ISBN/EAN 978-2-915806-01-4, – 1897. – 220 p.
17. Nunberg, G. & Zaenen, A. La polysémie systématique dans la description lexicale, *Langue Française*, (113), – 1997. – 12-23 pp..

18. Cadiot, P. and Habert, B. Aux sources de la polysémie nominales, Langue française, n°113, – 1997. – pp. 3-11.
19. Cadiot, J., Habert, B. Journal langue française, Aux sources de la polysémie nominale. – 1997. – 126 p.
20. Rey, A. La terminologie : nom et notion. – P., – 1979. – 165 p.
21. Soelberg, N. (1996). Igor, A. Mel'cuk, André Clas, Alain Polguère : Introduction à la lexicologie explicative et combinatoire, Editions Duculot, Louvain-la-Neuve, Revue Romane, 2.–1995. – 256 p.
22. Dictionnaire, Le Petit Larousse, – 1991, – 778 p.

Aygun Magami

Summary

Historical and theoretical analysis of the polysemantic words in French

This article discusses the importance of the formation of the polysemantic words in modern French, examines the changes that they have undergone while expanding their meaning and acquiring new meanings in diachronic and synchronic aspects, as well as their etymology. With reference to the contradictory and similar views of world linguists on ambiguous words, the thoughts put forward are explained. The reasons and the process of using a polysemantic word in different senses is also examined. At the same time, emphasizing the importance of neosemy in the formation of ambiguous words, the author researches the contradictions generated by homonyms.

Айгюн Магами

Резюме

Историко-теоретический анализ многозначных слов во французском языке

Данная статья рассматривает проблему необходимости образования многозначных слов в современном французском языке, исследует изменения, которым они подверглись при расширении их значения и приобретении ими новых значений в диахроническом и синхроническом аспектах, а также, и их этимология. Со ссылкой на противоречивые и схожие взгляды мировых лингвистов на многозначные слова объясняются выдвинутые мысли. В статье рассматриваются причины и процесс использования многозначного слова в разных смыслах. В то же время, подчеркивая важность неосемии в образовании многозначных слов, исследуются противоречия, порождаемые омонимами.

Rəyçi: fil.f.d., Ç.Babaxanova
Redaksiyaya daxil olub: 22.01.2021